

Het Sliedrechts Dialect (427)

LÔONSTRÔÔKSIE (2)

Vleede keer hè 'k al verteld over 't waark in Aofrikao in 'n land dà nò nie zô lang zelfstandig wa en de Franse wazze daer imiddels weg. Op 'n keer mos 'k is naer de kapper, d'r was daer allêên mor 'n lekaole, dus ik daer op de stoel. 'Petie' mos 't worde, dus kort. Die kapper was stomverbaosd, die hà nò nooit 'n blanke geknipt. Wie weet bewaort ie mijn haer nou nog wel, hoewel... 't beurde zô'n dikke veertig jaer geleeje, dus ik hè zô m'n twijfels. De Fransoze wazze dus vertrokke en nou wazze ze zelf de baos. Nou, d'r wier aarg veul gepraut, mor d'r beurde waainig. D'r lag nog Frans baggermatterjaol, mor daer wisse ze allêên de ruite van kepot te maoke. Laeter, nae 'n paor flinke moesonreges, was 't hêêle spul gezonke. Ok kwam d'r nieuw matterjaol voor de doeaone, twêê snelle bôôte, d'n êêne het drie daege gevaere en d'n aandere twêê weke. Op was de hulp weer. Gezonke, want onder waoter zitte stêene en die zie je niet. Onze kaptaain vaerde op hullies kompas.

Kakkerlakke en miere

Een week van 110 ure was 't gevolg van dat 'r in 'n loods Ammerikaons meel lag opgesloge. Dat was bedurreve, de macht van de polletiek hee, anti-U.S.A., dus aales mos gedumt worde. Eerst aales in de bakke, mor 't spul bleef drijve en wou nie deur de bôøjemkleppe. Laeter 'n draed in 't gangboord, de zakke d'r tege, een ruk deur de sleepbôôt en hup, aales overboord. Volop kakkerlakke en miere! Dan mot jie zelf net 'n hongeroorlog achter de rug hebbe... en dat aamel allêên mor omdat 'r U.S.A. op sting. Mor ja, wie 't harste schrêeuwde, had 't voor 't zegge. Die hadde 'n aage bewaaking, kèrels van twêê meter, dus je liet 't wel uit je hôôd om te protestere. Onze stoker, Aodrie, kwam uit Dordt en had iets van: "Wijf uit, kachel uit, ik gao naer 'n knijpie voor 'n pijpie!" Nou, dat dee die daer ok en dat liep uit de hand. Hij kwam in d'n bak terecht. Nae 'n paor daege en veul losgeld kwam die trug. Hij hè nooit meer 'n pijpie weze haole. Waer die gezete had, daer hebbe wij onze diere nò nie zitte! 't Was 'n raor land, de volgende baggerploeg het daer gegijzeld gezete. De k.L.M. hà mè menisters motte uitwijke naer 'n aander land. Gelukkig is aales goed afgelôope.

Zusters en nonne

Omdad ik drie sleepbôôte bij mos houwe, mos 'k die mense daer wegwijs maoke om wat te doen as t'r iets kepot gong. Op iedere bôôt was 'n haoveset voor hulppompe en 'n kompresser. Nou was 't de grôôtste kunst om die metore aan de gang te krijge, daer was 'n slinger voor. Eerst flink ronddraaie en goed vasthouwe, dan 't leste stuksie deur de kompressie en... dat lukte niet. Ze liete de slinger los en op 'n gegeve mement volaan tege mijn knieschijf en daer wier 'k nie goed van. 'k Kon nie meer lôope en mos met hulp naer 't ziekehuis. Nou, een abbetwar was t'r niks bij! Die sjeffeur hà me geloosd bij d'n afdêêling lekaole bevolking. D'r stinge hêêle rije banke en bedde. D'r wazze veul mense med ope wonde aan bevôbeld d'r voete en vrouwe mè zwerende borste. En een herrie en lewaai! 't Was gewoon een hels kebaol, een kippehok was t'r niks bij. Daer zat ik dan tusse, zonder 'n woordjie Frans. Wat hè 'k daer 'n bewondering gekrege voor de zusters en de nonne, dat was zurrege voor de naeste en liefde voor de medemens.

Nae 'n pòôs kwam d'n dokter en die maakte me duidelijk dat 'r niks kepot was. 'n Stuk verband 'r om en 'n paor daege rust. Gelukkig gong 't nae 'n paor daege wel weer. Volgende week kenne jullie de rest leze và m'n relaos.

Bedankt meneer K.L. en tot volgende week.

Reacties:

- K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.
- Emailadres: baskorrielissenburg@yahoo.com